

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 września 2015 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. odmówił wnioskodawcy T. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podniesiono, iż wnioskodawca nie wykazał okresu 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach. Do okresu tego organ rentowy nie zaliczył pracy w Zakładach (...) w S. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony bowiem wnioskodawca nie przedłożył stosownego zaświadczenia zakładu. Staż pracy w warunkach szczególnych wynosi zatem 9 lat 11 miesięcy i 26 dni ./ decyzja w aktach ZUS/.

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 29 października 2015 roku złożył wnioskodawca. Wskazał, iż w okresie od dnia 1 stycznia 1984 roku do dnia 30 września 1994 roku był zatrudniony w (...) w S. jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony co mogą potwierdzić świadkowie / odwołanie k- 2/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podtrzymano argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca legitymuje się stażem pracy w wymiarze 26 lat 10 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc 16 dni okresów nieskładkowych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczono zatrudnienie w okresach od 22 listopada 1972r do 14 lipca 1973 roku i od 19 lipca 1973 r do 30 czerwca 1978 r w (...) oraz od 6 lipca 1978 r do 24 listopada 1982 r w Lasach Państwowych jako kierowca samochodu powyżej 3,5 tony. A zatem wnioskodawca nie wykazał 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych a tylko 9 lat 11 miesięcy i 26 dni / odpowiedź na odwołanie k- 3-4/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca T. K. urodził się w dniu (...). Nie jest członkiem OFE / niesporne/.

W dniu 2 września 2015 roku wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie mu emerytury./ niesporne/.

Na dzień złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca posiadał sumaryczny staż pracy w wymiarze 27 lat i 5 dni, w tym okresów składkowych 26 lat 10 miesięcy i 19 dni oraz okresów nieskładkowych 1 miesiąc i 16 dni, udokumentowanych świadectwami pracy, świadectwem ukończenia szkoły i zaświadczeniami / okoliczność niesporna, świadectwa pracy i zaświadczenie w aktach ZUS/.

Wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych w okresach od 22 listopada 1972r do 14 lipca 1973 roku i od 19 lipca 1973 r do 30 czerwca 1978 r w (...) oraz od 6 lipca 1978 r do 24 listopada 1982 r w Lasach Państwowych jako kierowca samochodu powyżej 3,5 tony. Na potwierdzenie powyższych okoliczności zakłady te wydały wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych / niesporne, świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych w aktach ZUS/.

W okresie od dnia 19 września 1983 roku do dnia 30 kwietnia 1995 roku wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, w Zakładach (...) w S.. W trakcie zatrudnienia wnioskodawca zajmował początkowo stanowisko robotnika magazynowego, następnie kierowcy a w końcowym okresie zatrudnienia pomocnika palacza / świadectwo pracy w aktach ZUS, niesporne/.

Na stanowisku robotnika magazynowego wnioskodawca był zatrudniony od momentu przyjęcia do zakładu tj. od dnia 19 września 1983 roku do końca roku kalendarzowego – do 31 grudnia 1983 roku. W tym czasie zakład przeprowadzał się ze starych budynków położonych przy ul. (...) w S. do nowych, mieszczących się przy ul. (...). Wnioskodawca pomagał przy przeprowadzce. Od dnia 1 stycznia 1984 roku wnioskodawca zaczął świadczyć pracę jako kierowca. Na stanowisku kierowcy był zatrudniony również W. D.. Wnioskodawca prowadził wyłącznie samochody powyżej 3,5 tony takich marek jak R., S. i J.. W zakładzie był jeszcze jeden samochód osobowy ale wnioskodawca nigdy go nie prowadził. Jeździł nim dyrektor zakładu. Poza wnioskodawcą zakład zatrudniał od 4 do 5 kierowców samochodów ciężarowych – dostawczych. Wszyscy kierowcy, w tym i wnioskodawca rozwozili towary wyprodukowane w zakładzie

po całym kraju, do magazynów i odbiorców. Niejednokrotnie wiązało się to z delegacjami trwającymi po 2 dni. Wnioskodawca pracował nie mniej niż 8 godzin dziennie a niejednokrotnie dłużej w związku z odległościami na jakie jeździł. Najczęściej w ramach delegacji wnioskodawca zawoził towar natomiast powracał następnego dnia z tkaninami. Ponadto wnioskodawca jeździł po materiały i dodatki np. do B., S., O., K.. Wnioskodawca pracę kierowcy wykonywał codziennie, w wymiarze po 8 godzin. Poza długimi trasami związanymi z delegacjami jeździł również po okolicznych miejscowościach np. do Ł. , P. czy O.. Dla kierowców praca było codziennie i wnioskodawcy nie kierowano do innych czynności. Szła produkcja co wiązało się z koniecznością jej rozwożenia i przywożenia materiałów i dodatków. Zakład zatrudniał mechanika w celu napraw i serwisowania samochodów ciężarowych. Co roku odbywał się przegląd samochodów , który trwał w przypadku każdego auta – od jednego do dwóch dni. Mechanikowi pomagał wtedy kierowca. Do awarii samochodów nie dochodziło, były one ewentualnie usuwane przez mechanika na bieżąco. Pod koniec 1994 roku zakład zaczął podupadać. Sprzedano część samochodów dostawczych a część kierowców zwolniono. W okresie od października 1994 roku do 30 kwietnia 1995 roku wnioskodawcy powierzono stanowisko pomocnika palacza. Na stanowisku hydraulika a następnie palacza był zatrudniony W. K.. Z uwagi na groźbę utraty pracy wnioskodawca przyjął nowe stanowisko pracy i pracował na nim w kotłowni zakładowej przez cały sezon grzewczy 1994/1995. Następnie umowa o pracę z wnioskodawcą została rozwiązana / zeznania wnioskodawcy 00:01:52 i 00:06:36 w zw. z 00:41:56 , świadek K. 00:29:33 , świadek D. 00:16:38 CD k- 27/.

W związku z rozwiązaniem umowy o pracę zakład nie wydał wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych . W dacie rozwiązania umowy o pracę wnioskodawca nie ubiegał się o wydanie powyższego dokumentu. W związku z likwidacją zakładu syndyk wydawał pracownikom zwalnianym świadectwa pracy w warunkach szczególnych. W dacie powołania syndyka wnioskodawca już nie pracował. Syndyk wydał świadectwo pracy w warunkach szczególnych pracownikowi W. D., który pracował na takim samym stanowisku jak wnioskodawca – kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Nastąpiło to listopadzie 2003 roku. Zakład ubezpieczeń Społecznych zaliczył W. D. powyższy okres do pracy w warunkach szczególnych kiedy ubiegał się on o przyznanie emerytury. / zeznania świadka D. 00:16:38 CD k- 27, kopia świadectwa k- 28, akta rentowe W. D./.

Wnioskodawca uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych kat C uzyskał w dniu 21 stycznia 1982 roku / okoliczność znana Sądowi z urzędu 00:05:47 CD k- 27/.

W dniu 2 września 2015 roku wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie emerytury, do którego załączył świadectwa pracy , zaświadczenie o ukończeniu szkoły zasadniczej zawodowej oraz zaświadczenie z Urzędu Pracy o okresie zarejestrowania jako bezrobotny oraz świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych w (...) oraz Lasach Państwowych. Ponadto wnioskodawca złożył oświadczenie ,iż nie posiada świadectwa pracy w warunkach szczególnych z okresu zatrudnienia w (...) w S., który został zlikwidowany. /dokumenty w aktach ZUS/.

Decyzją z dnia 24 września 2015 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. odmówił wnioskodawcy T. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podniesiono ,iż wnioskodawca nie wykazał okresu 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach . Do okresu tego organ rentowy nie zaliczył pracy w Zakładach (...) w S. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony bowiem wnioskodawca nie przedłożył stosownego zaświadczenia zakładu . Staż pracy w warunkach szczególnych wynosi zatem 9 lat 11 miesięcy i 26 dni ./ decyzja w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt sprawy w tym aktach ubezpieczeniowych oraz zeznaniach świadków K. i D. oraz zeznaniach wnioskodawcy.

Okolicznością sporną w sprawie jest ustalenie czy w trakcie zatrudnienia w (...) w S. tj od 1 stycznia 1984 roku do 30 września 1994 roku wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szkodliwych jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

Podnieść należy ,iż z okresu zatrudnienia wnioskodawcy zachowała się dokumentacja pracownicza tylko w formie szczątkowej. Archiwum dysponuje aktami osobowymi wnioskodawcy, w których załączone są dwa dokumenty , tj. świadectwo pracy i kwestionariusz osobowy. W związku z tym w zakresie ustalenie wykonywania pracy w warunkach

szczególnych w (...) w S. przez wnioskodawcę Sąd oparł się na zeznaniach świadków K. i D. oraz zeznaniach wnioskodawcy. W ocenie Sadu zeznania te są spójne, konsekwentne i wzajemnie się potwierdzają. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które pozwoliłyby na ich zdyskredytowanie. Podnieść należy, iż obaj świadkowie pracowali w spornym okresie czasu w tym samym zakładzie, w tym świadek D. na stanowisku takim samym jakie zajmował wnioskodawca. Świadczeni temu w 2003 roku syndyk, w związku z likwidacją zakładu wydał świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Organ rentowy nie kwestionował treści tego świadectwa w stosunku do świadka i przyznał mu prawo do emerytury uwzględniając powyższy okres. Wskazać również należy, iż w spornym okresie czasu wnioskodawca posiadał uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony co wynika z treści okazywanego na rozprawie prawa jazdy.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i podlega uwzględnieniu

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz,

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;

2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (vide: wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11.2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W myśl § 2 ust. 2 powyższego przepisu okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja przepisu §2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (vide: uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

W ocenie Sądu wnioskodawca w procesie udowodnił, iż w okresie od dnia 1 stycznia 1984 roku do dnia 30 września 1994 roku wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o masie powyżej 3,5 tony. Jak wynika z ustaleń Sądu pracę tą wnioskodawca w powyższym okresie świadczył w wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin dziennie. Incydentalnie pracy tej nie wykonywał z uwagi na remont samochodu, co trwało 1-2 dni w roku. Zatem należy przyjąć, iż pracę na tym stanowisku wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Stanowisko na którym zatrudniony był powód jest wskazane w treści załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) w dziale VIII poz. 2 dotyczącym prac w transporcie i łączności gdzie wskazane jest stanowisko określone jako prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów. Jednocześnie stanowisko wnioskodawcy jest wskazane w zarządzeniu nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego (Dz. Urzędowy Ministerstwa Przemysłu chemicznego i Lekkiego z 1987 roku nr 4) dział VIII pkt 2 poz. 1.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż w spornym okresie czasu wnioskodawca, stale w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego, która jest wskazana w wykazie do rozporządzenia jak i w zarządzeniu resortowym. Wnioskodawca był bowiem kierowcą samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego wnioskodawca prowadził wyłącznie duże samochody dostawcze. Innych samochodów w ogóle nie prowadził w ramach zatrudnienia w (...)

Dokonane w sprawie ustalenia faktyczne wskazują jednoznacznie, że w spornym okresie zatrudnienia, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wnioskodawca faktycznie wykonywał pracę kierowcy prowadząc samochody ciężarowe powyżej 3,5 tony. Wynika to z zeznań świadków pracujących razem z wnioskodawcą w spornym okresie czasu w tym samym zakładzie. Jak wskazano powyżej, jeżeli jednak pracownik nie otrzymał odpowiedniego dokumentu, poświadczającego jego pracę w szczególnych warunkach- świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, może okoliczność tą udowadniać przed Sądem, wykorzystując do tego przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego środki dowodowe. Brak odpowiedniego świadectwa pracy w szczególnych warunkach jest uchybieniem formalnym, ale Sąd bada rzeczywisty stan sprawy. W przedmiotowej sprawie wnioskodawca w sposób niewątpliwy wykazał przed Sądem, że przepracował w spornym okresie czasu jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Nie ulega wątpliwości, iż stanowisko kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczane jest do pracy w szczególnych warunkach.

Wobec powyższego należy przyjąć, iż wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych w Zakładach (...) w S. od 1 stycznia 1984 roku do 30 września 1994 a zatem jego staż pracy w tych warunkach wynosi ponad 15 lat. Organ rentowy nie kwestionował bowiem zatrudnienia w warunkach szczególnych w (...) i Lasach Państwowych w wymiarze 9 lat 11 miesięcy i 26 dni. Pozostałe warunki nabycia prawa do emerytury są niekwestionowane przez organ rentowy.

Wobec powyższego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴§2 K.p.c. i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 września 2015 roku tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek. Zgodnie z treścią przepisu art. 129.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153,

poz. 1227 z późn. zm.). świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Wiek 60 lat wnioskodawca ukończył w dniu 31 października 2014 roku a wniosek o świadczenie został złożony w dniu 2 września 2015 roku .

ZARZĄDZENIE

Wyrok z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć peł. ZUS.

23.03.2016